

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovéj a JUDr. Ivany Izakovičovej v právne veci žalobcu: **I.** bytom X. K. X. zast. JUDr. V. S. advokátkou, K. P. proti žalovanému: **JUDr. Š. S.** správca konkurznej podstaty úpadcu K. a. s. P. S. IČO: X. zast. JUDr. M. P. advokátom, K. K. **o vylúčenie veci z konkurznej podstaty úpadcu**, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. januára 2009 č. k. 2Cbi/149/2004-106 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach zo dňa 13. januára 2009 č. k. 2 Cbi/149/2004-106 vo veci samej **p o t v r d z u j e** a vo výroku o náhrade trov konania **m e n í** tak, že ju žalovanému nepriznáva.

Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zamietol žalobu a žalobcu zaviazal zaplatiť žalovanému trovy konania v sume 288,18 eur na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozsudku žalobca svojim návrhom žiadal súd, aby vylúčil zo súpisu vecí zahrnutých do konkurznej podstaty konkurzného konania vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7K 20/03, nehnuteľností pozostávajúce z parc. č. X. trvalé trávnaté porasty o výmere 2 615 m², k. úz. P. zapísané na LV č. X. a parc. č. X. trvalé trávnaté porasty o

výmere 300 m², k. úz. P. zapísané na LV č. X., na ktorých úpadca má vybudované prevádzkovo-výrobné objekty, vrátane svojho sídla s adresou P. S.

Žalobca prihláškou zo dňa 03. 03. 2004 si uplatnil svoju konkurznú pohľadávku na Krajskom súde v Košiciach vo výške 583 000,-Sk s príslušenstvom a to z titulu toho, že úpadca mal na jeho pozemkoch, parc. č. X. trvalé trávnaté porasty o výmere 2 615 m², k. úz. P. zapísané na LV č. X. a parc. č. X. trvalé trávnaté porasty o výmere 300 m², k. úz. P. zapísané na LV č. X. vybudované prevádzkovo-výrobné objekty s adresou P. S. to znamená, že úpadca ako nevlastník pozemkov, na ktorých má vybudované svoje stavby a bez akéhokoľvek majetkovoprávneho vysporiadania s vlastníkom, t. j. so žalobcom protiprávne užíva tieto pozemky a potom, podľa § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka, úpadca má povinnosť žalobcovi zaplatiť bezdôvodné obohatenie.

Výzvou zo dňa 05. 03. 2004 Krajský súd v Košiciach uložil žalobcovi, aby v súlade s ust. § 19 ods.1 a 2 ZKV v lehote 30 dní podal na súd žalobu o vylúčenie veci z konkurznej podstaty s tým, že pokiaľ nepodá v tejto lehote žalobu bude sa predpokladať, že vec je zahrnutá do súpisu správne. Pokiaľ by súd nerozhodol o vylúčení predmetných nehnuteľností z konkurznej podstaty, potom by žalobca ako vlastník týchto nehnuteľností nemal nárok na zaplatenie bezdôvodného obohatenia 583 000,-Sk, ktoré si v konkurznom konaní uplatnil prihláškou z 03. 03. 2004.

Z vykonaného dokazovania súd zistil, že žalovaný - správca konkurznej podstaty-nehnuteľnosti zapísané na LV č. X. a X. nezapísal do súpisu podstaty úpadcu K. a. s. P. preto nemôže vyhovieť návrhu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty, keďže predmetné pozemky uvedené žalobcom v návrhu, vylúčenia ktorých sa žalobca domáha, nikdy neboli súčasťou konkurznej podstaty úpadcu. Žalovaný nespochybňuje vlastníctvo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam. V konaní bolo preukázané, že nie je pravdou ani tvrdenie žalobcu, že na jeho pozemkoch sú postavené výrobné haly úpadcu- a to z listu vlastníctva č. X. k. ú. P. kde je uvedený súpis pozemkov spolu so stavbami na nich stojacimi, ktoré sa nachádzali vo vlastníctve spoločnosti K. a. s. v konkurze.

Naviac, konkurzná podstata úpadcu K. a. s. bola speňažená formou predaja v celosti, t. j. ako podnik, a to spoločnosti T. s. r. o. K predaju došlo na základe rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach dňa 20. 06. 2006 pod sp. zn. 7K 20/2003. V súčasnosti úpadca nemá žiadny majetok. Z uvedeného dôvodu súd považoval za nedôvodné vykonať vo veci znalecké dokazovanie, keďže majetok úpadcu už bol v celom rozsahu predaný na základe zmluvy o predaji podniku a v podstate u úpadcu v čase rozhodovania už nie je žiaden majetok, teda ani žiadne nehnuteľnosti.

Pretože nehnuteľnosti, ktorých vylúčenia z konkurznej podstaty úpadcu sa žalobca domáha, neboli zapísané do súpisu podstaty úpadcu, chýba tu právny dôvod žaloby, preto Krajský súd v Košiciach žalobu ako neopodstatnenú zamietol.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca a navrhol, aby odvolaní súd zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa a vrátil mu vec na ďalšie konanie, prípadne vyhovel žalobe v plnom rozsahu.

Vytýka súdu prvého stupňa, že bol nedostatočne zistil skutkový stav a na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a nesprávne právne vec posúdil. Namieta, že súd nevykonal znalecké dokazovania ohľadne duálneho vlastníctva žalobcu a žalovaného. Tvrdí, že súd je povinný zistiť všetky skutočnosti bez ohľadu na to či sú v prospech jednej alebo druhej strany potrebné na rozhodnutie vo veci, t. j. je povinný náležite zistiť skutkový stav. Nevykonaním navrhovaného znaleckého posudku, súd konal v rozpore s touto základnou zásadou konania. Uvádza, že na ústnom pojednávaní presne identifikoval, kde je problém a na jeho odstránenie žiadal znalecký posudok, ktorý by jasne určil, že uvedené parcely zapísané na listoch vlastníctva sú súčasťou prevádzkovo-výrobných objektov úpadcu. Uvádzal, že žalobca má zapísané uvedené nehnuteľnosti v pozemnoknižnom stave t. j. v registri E a žalovaný ich má zapísané v stave katastrálnom v registri C. To znamená, že na tie isté nehnuteľnosti sú vystavené vlastníctvo v pozemnoknižnom stave a vlastníctvo v katastrálnom stave. Dôvodí, že pri úpravách ROEP sa vlastníctvo žalobcu zruší a preto navrhoval súdu, aby presne zistil skutkový stav veci.

Žalobca sa odvolal aj proti výroku o trovách konania. Navrhol, aby súd v zmysle ustanovenia § 150 OSP využil moderačné právo a z dôvodov hodných zreteľa náhradu trov konania žalobcovi nepriznal.

K odvolaniu zaujal stanovisko žalovaný, ktorý navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť. Rezumuje, že nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom konania nikdy neboli zahrnuté do konkurznej podstaty úpadcu K. a. s. a preto ich súd nemohol z podstaty vylúčiť.

Spresňuje, že žalobca sa domáhal vylúčenia z konkurznej podstaty nehnuteľností zapísaných v katastri okresu P. katastrálne územie P. a to pozemky parč. č. X. trvalé trávnaté porasty o výmere 2 615 m² na LV č. X. a parc. čX. trvalé trávnaté porasty o výmere 300 m² na LV č. X. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že do konkurznej podstaty boli zahrnuté výlučne pozemky a stavby zapísané na LV č. X. - dôvodom zahrnutia týchto nehnuteľností správcom do konkurznej podstaty bola skutočnosť, že na liste vlastníctva č. X. bol ako vlastníak zapísaný

úpadca K. a. s. Na listoch vlastníctva č. X. a X. vždy bol a v súčasnosti aj je ako vlastník zapísaný žalobca p. I. K. a preto tieto nehnuteľnosti neboli zahrnuté do konkurznej podstaty.

Žalovaný ďalej uvádza, že žalobca sa v konaní vedenom na Okresnom súde P. pod sp. zn. 8C 82/2007 proti žalovanému v 1. rade správcovi konkurznej podstaty K. a. s. žalovanému 2. rade T. s. r. o. domáha určenia, že je vlastníkom pozemkov zapísaných na LV č. X. a X.. Podľa jeho názoru prípadný úspech žalobcu v tomto konaní o určenie vlastníckeho práva plne postačuje na ochranu jeho práv bez toho, aby bolo potrebné osobitným rozhodnutím súdu vylúčiť pozemky z konkurznej podstaty, obzvlášť ak do nej neboli zahrnuté.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal odvolanie podľa § 212 ods. 1 bez nariadenia pojednávania v zmysle § 214 ods. 2 O. s. p. a dospel k záveru, že mu možno len čiastočne vyhovieť.

Zo spisového materiálu odvolací súd zistil, že Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 09. 05. 2003 č. k. 7K 20/03-23 vyhlásil konkurz na majetok dlžníka K. a. s., so sídlom v P., S.

Prihláškou zo dňa 03. 03. 2004 si žalobca prihlásil pohľadávku vo výške 583 000,-Sk so 14 % úrokom z omeškania do 09. 05. 2003 titulom bezdôvodného obohatenia a vyzval SKP, aby vylúčil z konkurznej podstaty pozemok parc. č. X. zapísaný na LV č. X. k. úz. P. a parc. č. x. zapísaný na LV č. x. k. úz. P. pretože ich úpadca užíval bez právneho dôvodu a bez toho, že by za užívanie platil.

Na základe výzvy Krajského súdu v Košiciach zo dňa 05. 03. 2004 žalobca podal dňa 24. 03. 2004 na Krajský súd v Košiciach žalobu, ktorou sa domáha vylúčenia uvedených pozemkov z konkurznej podstaty.

Z výpisov z listu vlastníctva č. x. a č. x. k. úz. P. vyplýva, že vlastníkom predmetných nehnuteľností je v podiele 1/1 I. t. j. žalobca. Zo súpisu konkurznej podstaty úpadcu, a to z konkurzného spisu vedeného na Krajskom súde v Košiciach pod sp. zn. 7K 20/03 súd prvého stupňa zistil, že žalovaný nezapísal do súpisu konkurznej podstaty úpadcu K. a. s. P. nehnuteľnosti, vylúčenia ktorých z konkurznej podstaty sa žalobca domáha z konkurznej podstaty. Žalovaný ani nespochybňuje vlastníctvo žalobcu k predmetným nehnuteľnostiam.

Odvolací súd konštatoval, že súd 1. stupňa sa s tvrdením žalobcu o tzv. duálnom vlastníctve v odôvodnení podrobne a náležite vysporiadal na dvoch stranách textu a z tohto odôvodnenia aj vyplynula nepotrebnosť aj znaleckého dokazovania, ktorého sa žalobca domáha a z jeho nevykonania vyvodzuje nesprávnosť právneho posúdenia veci súdom 1. stupňa. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu 1. stupňa v merite veci i jeho odôvodnením plne stotožnil a preto v tejto časti napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Podľa názoru odvolacieho súdu však súd 1. stupňa mal o náhrade trov konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že neprizná žalovanému náhradu trov konania spočívajúcu v náhrade odmeny pre SKP zastupujúceho advokáta. Podľa názoru odvolacieho súdu išlo o pomerne jednoduchú vec, kde zastúpenie správcu konkurznej podstaty, ktorý má na vykonávanie tejto činnosti odbornú, vykonanými skúškami preverenú, spôsobilosť a je za túto odbornú činnosť aj pomerne slušne odmeňovaný, nebolo potrebné ani účelné. Preto odvolací súd túto časť rozhodnutia súdu 1. stupňa zmenil tak, že ju žalovanému nepriznal.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 2 O. s. p. tak, že ju žiadnemu z účastníkov nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 24. júna 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.

